

РОТАРИ

БЪЛГАРИЯ

СРБИЈА

ЦРНА ГОРА

МАКЕДОНИЈА

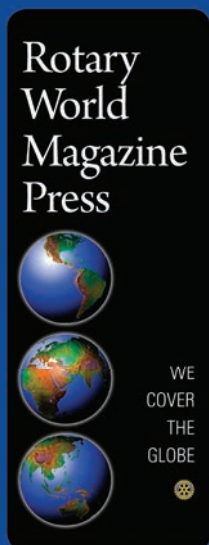
Бр. 6, май-јуни 2018 г., № 205

НА БАЛКАНИТЕ • НА БАЛКАНУ • НА БАЛКАНОТ

150 YEARS PAUL HARRIS

РОТАРИ НА БАЛКАНИТЕ

Регионално списание
на Ротари Интернешънъл
ISSN 1310-750X
Издател: Агенция „Бизнес Н“

ИЗЛИЗА НА ДВА МЕСЕЦА

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Емил Коцев, ДГ
Димитър Димитров, ПДГ
Веселин Димитров, ДГЕ
Анелия Дошева, ПДГ
Велимир Балтезарев, СРБИЈА
Димитрина Вакрилова, отг. редактор
Цвятко Кагийски, Ротари историк
Наско Начев, ПДГ, издател

Отговорен секретар: Антон Начев

Препечат: Любена Райчева

Address:
ROTARY IN THE BALKANS
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. /Fax + 359 32/628 770
Mob. +359 887 594 356
E-mail: spisanie@rotary.bg
www.rotary.bg

Printed by KERA Ltd.

Уважаеми приятели,

Този брой е посветен на ПОЛ ХАРИС – основателя на Ротари Интернешънъл. Развитието на нашата организация се основава на приятелството, традициите и приемствеността. Никой не е предполагал, че в началото на 20 в. един адвокат от Чикаго ще положи основите на световна хуманитарна организация в служба на човечеството.

Кой може да разкаже най-достоверно за това?

Разбира се, Хари Ръгълс – „петият“ човек в Ротари, който е неотлъчно до Пол Харис до неговата кончина през 1947 година. Увлекателен разказ, който повдига завесата за важни истории, свързани с определянето на приоритетите и ценностите на Ротари.

Всъщност темата на броя е съпроводена от житейския въпрос: Можете ли да промените решението си? Можем ли да преодолеем твърдото си виждане, когато се сблъскаме с добре обмислена, аргументирана противоположна линия на разсъждения?

Това са въпроси на връзката между главата и сърцето. Изтъкнатият автор в The Rotarian Джо Койнан разглежда тези въпроси в статията си „Неврологика“. Той обикновено гледа на света със скептично око: колоната му за уикенда за Wall Street Journal е един от най-добрите известни примери за сатира в издателството. Заобикаляйки логиката и разумността, неговата сатирата действа, като поучава забавно или отприщва леките подигравки.

Броят на списанието, нали е пролетен, е наситен с материали, свързани с живота и дейността ни като ротарианци. Усеца се раздвижването в клубовете. Искам да поздравя РК Несебър и президента Таня Узунова, която ни изпрати информация и снимки за работата и забавленията в клуба за цял брой... Поздравления! Този материал, поднесен с доста съкращения, е най-доброто попадение за новата ни рубрика „Хора на действието“. Искрено се надявам темата да вдъхнови и предизвика и други клубни лидери до края на ротарианската година и да споделят как ротарианският ни живот може да бъде по-разнообразен и ползотворен!

Нека всички се съберем и се забавляваме на Дистриктната конференция в Русе от 1 до 3 юни.

Ваш в Ротари,

Наско Начев

Йън Райзли
ПРЕЗИДЕНТ,
РОТАРИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ

Уважаеми приятели ротарианци,

Май

Ротари е масова и сложна организация. Към момента имаме 1,2 милиона членове в 55,655 клуба в почти всяка страна по света. Стотици хиляди участват в ротариански програми като Ротаракт, Интеракт, Младежки обмен, Ротари награди за млади лидери, Ротари клубове на общността, Центрове за ротариански мир и редица местни и подкрепени от Фондацията проекти и програми на национално, областно и местно ниво. Името на Ротари е прикрепено към безброй проекти всяка година, от кръвни и хранителни банки, от училищни канализации до изкореняване на полиомиелита. Сто и тринадесет години след основаването на първия Ротари клуб ротарианската дейност достига буквално по целия свят.

И все пак разнообразието, което ни прави толкова силни, може също така да постави предизвикателства пред нашата идентичност като организация. Не е изненада, че много хора, които са чували за Ротари, все още нямат представа какво прави Ротари, как сме организирани или защо изобщо съществуваме. Дори в рамките на Ротари, много от членовете имат непълно познаване на по-голямата ни организация, нашите цели или обхвата и широчината на нашите програми. Тези предизвикателства имат значителни последици не само за способността ни да служим най-ефективно, но и за обществения имидж, който е толкова важен за способността ни да изграждаме членство, партньорства и услуги.

Преди няколко години Ротари положи сериозни усилия да анализира тези проблеми, разработвайки инструменти за укрепване на идентичността, на визията и марката. Днес използваме тези инструменти за нашата кампания за популяризиране „Хора на действието“, която показва възможността, която Ротари дава на всеки от нас да направим разликата в нашите общности и извън тях. Миналия юни Бордът на директорите гласува приемането на нова визия, която отразява нашата идентичност и единна цел, която обединява разнообразието на нашата работа.

Заедно виждаме свят, в който хората се обединяват и предприемат действия за създаване на трайни промени - по целия свят, в нашите общности и в себе си.

Където и да живеем, какъвто и език да говорим, каквато и работа да вършат клубовете, нашето виждане е еднакво. Ние всички виждаме един свят, който може да бъде по-добър и можем да помогнем да се подобрим. Тук сме, защото Ротари ни дава възможност да изградим света, който искаме да видим - да се обединим и да предприемем действия чрез Ротари: Да направим разликата.

Уважаеми приятели ротарианци,

Юни

В продължение на 60 години избора на тема е бил привилегия, а понякога и предизвикателството на всеки встъпващ президент. Поглеждайки назад към тези минали теми, отваряме малък прозорец в мисленето и визията на всеки лидер - как са видели Ротари, мястото, което са видели за Ротари в света, и какво се надяват да постигне Ротари.

Когато дойде редът ми да избира тема, не се поколебах. Веднага разбрах, че нашата тема през 2017-18 г. ще бъде Ротари: Да направим разликата. За мен тази малка фраза описва не само това, което правим сега, но и това, което се стремим да направим. Искаме да направим разлика. Стремим се да помогнем, да оказваме влияние, да направим света по-добър.

Навсякъде по света бях част от ангажицията на ротарианците да засаждам дървета. Когато този брой на изданието отива за печат, все още очакваме окончателната бройка на засажените дървета, но с удоволствие ви съобщавам, че вече сме прехвърлили първоначалната ни цел от 1.2 милиона дървета, по едно ново дърво на ротарианец. И навсякъде по света, Ротари продължава да набира средства и подкрепа за изкореняване на полиомиелита. Миналата година дивият полиовирус причини само 22 случая на парализа в само две държави. Убеден съм, че скоро този брой ще бъде нулев и ще започнем нова фаза в сроковете за ликвидирани: да броим на най-малко три години от последния случай на дивия вирус до сертифицирането на свят, свободен от полиомиелит.

Когато с Джулиет се върнем в Австралия, ще носим топли спомени за местата, които посетихме, за приятелите, с които се запознахме, и за службата, каквато видяхме. Благодарим ви, на всички вас, за огромната работа, която вършите, чрез Ротари: Да направим разликата.

John Ryzli

Пол А. Нецел,
Председател
на Съвета
на попечителите
на Фондация Ротари

ПОСЛАНИЕ ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

Май

Петдесет процента от населението на света е на възраст под 50 години. Затова е важно да попитаме: Какво искат младите хора? Разбира се, всяко поколение трябва да зададе този въпрос. Но това е важен въпрос и за Ротари днес, защото нашите клубове трябва да се развиват, ако искаме да служим най-добре на общности, които се развиват и променят непрекъснато.

Скорошно проучване на Световния икономически форум, проведено с повече от 50 000 души под 50 години от 186 страни, предлага някои полезни познания. Ясно е, че младите хора искат да направят разлика по въпросите, които са от значение за нашия свят и техните общности. Преди всичко искат да видят резултати, когато се ангажират с даден проект. Добър пример е екипът на баща и син на Тулси и Анил Махарян, членове на Ротари клуб в Бранчбург, Ню Джърси. С помощта на нашата Фондация, Тулси и Анил осъществяват проекти за микрокредитиране, стипендии и строителство в Непал, за да помогнат на оцелелите от земетресението през 2015 г.

Благодарение на промените, направени в Съвета за законодателство от 2016 год., сега клубовете имат гъвкавост да работят, както мислят, че е най-добре. Това означава по-широк избор на клубни модели по отношение на начина на провеждане на срещите.

Като се възползваме от тази гъвкавост, можем да създадем още примери като Анил - бивш член на е-клуба, който се присъедини към Ротари клуба на баща си. Освен това ви призовавам лично да насърчавате ротаракторите да се възползват от опцията, която вече имат - да се присъединят към Ротари клуб, докато те все още са членове на Ротаракт. Помогнете им да научат как

нашата Фондация може да им помогне да постигнат мечтите си да вършат добро в света!

Чрез предприемането на действия днес можем да проправим път към повече от 200 000 бъдещи лидери на Ротари да оставят собствено наследство и да направят реалната разлика за бъдещите поколения.

Юни

Трудно е да се повярва, че първата година от второто столетие на Фондацията ни и моят мандат като председател на Ротари фондацията приключват.

Преживяното през годината отново потвърди вярата ми в бъдещето на Ротари и жизненоважната роля, която нашата фондация може и трябва да продължи да играе - особено когато се приближаваме към нашата постполиомиелитна епоха.

Като ротарианци имаме големи предизвикателства и огромни възможности пред нас:

- Трябва да постигнем нашата цел да премахнем полиомиелита! Моля, направете го - независимо дали чрез директно дарение, чрез набиране на средства или чрез разказване за полиомиелита, използвайки предпочитаната от вас медийна платформа.
- Трябва да разширим комуникацията и да определим какви корпоративни проекти или проекти ще предприемем заедно. Мислете смело!
- Трябва да работим, за да ангажираме 50-те процента от населението на света, което е под 50 години. Проучванията показват, че тези млади хора искат да направят разлика и да се включат доброволно. Трябва да продължим да разработваме проактивни стратегии за ангажиране на мълениалите и поколението Z.
- Жените са 50% от населението на света. Те са гръбнакът на много клубове. Трябва да разширим обхвата и да приветстваме лидерството им на всяко ниво в нашата организация.
- Повече ротарианци и клубове трябва да се свържат по-тясно с Фондацията, за да разберат как тя може да помогне за постигането на нашите цели.

Благодаря Ви за честта да споделя това пътуване с Вас.

Paul A. Netzel

НЕВРОЛОГИКА

Как мозъкът ви предпазва от промяна на мнението

автор: Джо Койнан
илюстрации: Гай Билуут

Преди няколко години, когато страдах от тежка болка в гърба, се консултирах с местен хиропрактик, практикуващ медицинска техника, в която всъщност не вярвам. След няколко предвидимо безплодни посещения, тя ме помоли да лежа на дълго вибриращо легло, което би ми помогнало да се отпусна, като поставя тялото си в хармония с вибрациите на планетата. „Това няма да проработи с мен, казах ѝ, събирайки нещата си. Аз съм от Филаделфия.“ Като възпитаник на кватерската работническата класа, държах на моето презрение към всичко езотерично, мистично и източно: йога, тай чи, трансцендентална медитация, чътни. Търнях в продължение на много години, докато болката в гърба ми стана толкова силна, че най-сетне се пречупих и отидох на акупунктура. Никога не бих и помислил да го направя, ако не беше намесата на приятел, човек до крайна степен консервативен, който ми даде визитката на д-р Лий и го препоръча най-силно. „Чакай малко, възразих аз. Хора като теб не вярват в неща като акупунктурата.“ „Ако гърбът те боли достатъчно, ще повярваш във всичко“ – отвърна той.

Лечението за мен проработи, това беше чудотворно лекарство. Не преувеличавам, като казвам, че акупунктурата ми спаси живота. Това ме накара да си помисля колко трудно е да се накара човек да промени мнението си за нещо, освен ако срещне някаква лична криза.

Моят списък на утвърдените вярвания е кратък, но нееластичен. Никога не бих променил своята религия или политическа принадлежност, дори когато не съм съгласен с църквата или партията, и е невъзможно да ме накарате да променя мнението си за музиката. Не харесвам Вивалди – ренесансова музика – Грейтфул дед и лек джаз повече от четири десетилетия, а когато един приятел ме заведе да

видя Кени Чесни и лейди Антебелум, молейки ме да дам на съвременното кънтри справедливо изслушване, намразих жанра още повече, отколкото преди да вляза – нещо, което не бих сметнал за възможно. Аз ненавиждам цвекло, къдраву марули, карфиол, танцуващ клог, Middlemarch на Елиът, Гражданската Война, Били Джоел, Джими Бъфет, Далас Каубойс, народна музика, марципан и Ню Йорк Янкис и нищо друго, освен божествена намеса може да промени мислите ми за всеки от тях.

Повечето хора, които познавам, имат сходно, макар и по-малко лошо отношение към едно или друго нещо. Моите либерални приятели никога не биха могли да бъдат убедени да гласуват за републиканците и моите консервативни приятели се чувстват по същия начин относно демократите. Закусваме всяка сутрин с група приятели, включително с човек, който е доста консервативен, и друг, който е изключително либерален. Те са си блъскали рога по всеки основен въпрос – оръжия, данъци, имиграция, глобално затопляне, правилото за определен играч в бейзбола – всеки ден в продължение на 15 години.

Никой не е убеждавал другия да промени мнението си за каквото и да е било. Хората, които презират хип-хоп, професионален баскетбол, котки, суши, кокосова вода, NPR или операта, няма да променят мнението си за тези неща. Единственият начин да накарам повечето от приятелите ми да слушат Вагнер, да ядат скрапъл или да наемат филм на Стивън Сегал би могъл да бъде, ако мога да докажа, че това ще излекува болката в долната част на гърба. Със скрапъл, дори това може да не работи. Т. Дж. Елиът, дългогодишен ръководител на учебната служба по образователни тестове, се докосва до идеята, че можете да промените мненията на хората,

като подредите мощни, непреодолими аргументи.

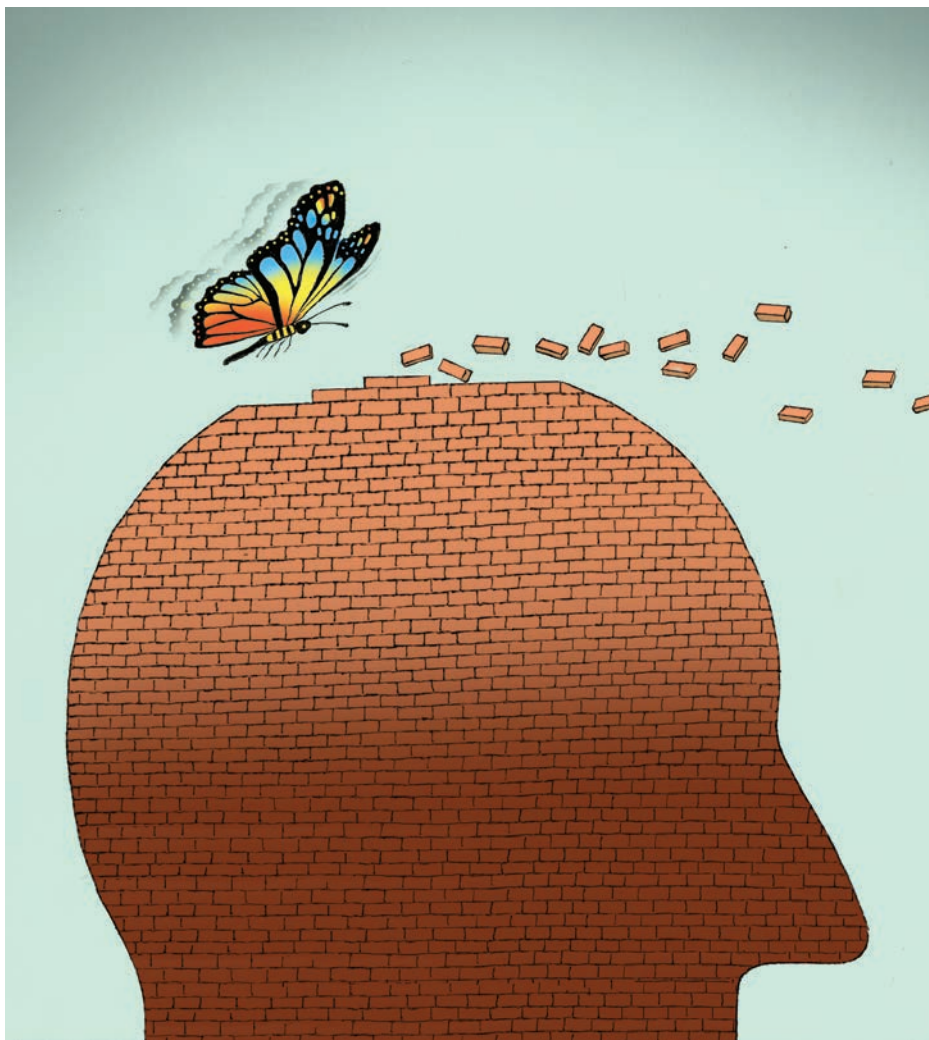
„Тази теория се корени в грешната Вярa във фундаментално рационалната природа на човешките същества, казва той. Това е Вярa, която се простира от икономиката до науката в политиката. Но не съвпада с това, което знаем как хората виждат смисъл за света и как те вземат решения“. Моделът „рационален агент“, според който съществува постоянно рационално и самокоригиращо се същество „ни затруднява да разберем, че промяната на съзнанието на всеки, който някога е създал вече мнение, е много трудна и в много случаи невъзможна.“

Той добавя: „Придържате се към оръжията си, защото не помните, че сте стигнали до позицията си неврологично, преди да сте я избрали съзнателно.“ Изобилие от научни изследвания подкрепят този възглед. Нобелистът Даниел Канеман, един от създателите на поведенческата икономика, доказва не само че хората не са предсказуемо рационални, но също така, че те едва ли ще променят мнението си дори когато се окаже неправилно. В много случаи това е така, защото няма негативна страна в поддържането на невярно твърдение. Прекарах последния четвърт век, опитвайки се да убедя приятелите си, че храната в Англия е много добра и че французите не ненавиждат американците. Приятелите ми слушат и кимат и казват: „О, не знаех това“. След това, следващия път, когато обявявам, че заминавам за Париж или Лондон, те казват: „Е, не мога да кажа, че ти завиждам. Храната в Англия е наистина ужасна“, или „французите ще направят всичко възможно, за да ти скроят някоя гадост. Надявам се да имате поне хубаво време.“

Майк Газанига, колос в областта на когнитивната невронаука, създаде име, като направи експе-

рименти с хора, които бяха преминали процедура за отделяне на полукълбата на мозъка им. Той установи, че половината от мозъка реагира на света повече или по-малко по начина, по който го възприема, докато другата страна винаги се опитва да „интерпретира“ данните и да създава истории. Той казва, че когато хората са създали позиции за нещо - било то политиката, религията, евтаназията, предполагаемата мръсотия на английската храна - „трябва да се извърши огромна намеса, за да ги накараме да променят мнението си“. „Вземете приятелите си във Франция и Англия, казва той. Без сериозна намеса те никога няма да променят позицията си.“ Вярвайки, че хората могат да бъдат убедени да променят мнението си, е в противоречие с това, което всеки от Джон Мейнард Кейнс до Торщайн Веблен документира: В повечето сфери на дейност хората са на практика нерационални. Нещо повече, ние непрекъснато се асоциираме с хора, които споделят нашите мнения и ценности, търсейки ехокамери като MSNBC или Fox News или Middlebury College. Хората, които четат *New Yorker*, имат същите мнения като другите хора, които четат *New Yorker*. Хора, които харесват NASCAR, мислят като други хора, които харесват NASCAR. И двете групи принадлежат на племе, а племената не приветстват непознати. Освен това различието от племето е форма на измяна, дори когато подозирате, че племето греша. Газанига вярва, че социалните медии са изострили тази тенденция, да се търсят ехо камери.

„Преди трябваше активно да търсиш други хора, които споделят Вашето мнение, казва той. Сега имате мрежа на 100 000 последователи в Туитър, които вярват в същите неща, в които и вие.“ А начинът, по който се провеждат полемиките в тази страна, пра-

ви още по-трудно да се променят мненията на хората. „Едно време беше така, че ако не съм съгласен с вас, можем да седнем и да говорим за това, казва той. Сега, ако не сте съгласни с мен, вие сте идиот.“ Ерик Дайн от университета „Райс“ установи, че „когнитивното окопаване“ може да бъде дори още по-неприятно сред „експертите“. Специалистът продължава да се връзва все по-дълбоко и по-дълбоко и игнорира данни или събития, които не съответстват на неговия възглед за реалността. По думите на блестящия английски историк А. Тейлър, експертите знаят все повече и повече за все по-малко и по-малко. Проблемът не е толкова, че вече не могат да видят голямата картина. Те дори не знаят, че съществува голяма картина. Последните проучвания в когнитив-

ната невронаука от изследователи като Матю Либерман, психолог от Калифорнийския университет, показват, че подобна дейност се корени в нашата амигдала - част от мозъка, която помага да се създават и поддържат вярвания и да се отхвърля несъгласуваната информация. Новината, че Джордж Вашингтон всъщност не е имал дървени зъби, е жалка.

Новината, че може да е имал зъби, взети от роби, е вероятна. Амигдалата не харесва това, което чува. Така че спира да слуша. „Имаме инстинкти за борба и за полет, не толкова за прозрение“, казва Бриджет Куинан, невролог, която ръководи Мозъчната Инициатива в Калифорнийския университет в Санта Барбара. Бриджет ми е дъщеря. Когато хората са заплашени по някакъв начин, те се оттеглят

от логиката. Нито пък вярват в убедителната сила на твърдите, ясни факти. Емоцията, а не доказателствата, променят умовете“.

Боб Кеган и Лиза Лахе вярват, че човешките същества могат дори да имат някакъв имунитет срещу промяната. Хората настояват, че искат да променят начина си на живот, но не го правят. Както Самюъл Л. Джайксън го казва в иначе забравения филм „Самарянинът“: „Ако продължавате да правите това, което винаги сте правили, ще продължите да бъдете това, което винаги сте били.“ Хората знаят това, но го игнорират и спойно вършат работата си.

Политолозите са озадачени от хора, които постоянно гласуват против собствените си икономически интереси. В този случай експертите непрекъснато пренебрегват факта, че не всички вярвания имат еднаква емоционална стойност. Да бъдеш кандидат, който подкрепя религиозната свобода, често смазва кандидат, който ще създаде работни места. В много случаи хората гласуват против кандидат, защото като цяло нещо просто не ги кара да се чувстват добре. По думите на безсмъртния Джон Меленкамп, хората правят саморазрушителни неща, защото „боли толкова добре“. И защо боли толкова добре? Защото „понякога любовта не е чувството, каквото трябва да бъде“.

Кеган и Лахей, които съосноваха организация, наречена Minds at Work, цитират едно проучване, в което на пациентите със сърдечни заболявания се казва, че ако не променят начина си на живот, те ще умрат. Но само един пациент от седем изпълнява необходимите промени в начина на живот. Дали това е просто случай на самозаблуда? Глупостта? Твърдоглавие? Вероятно не. Най-вероятно пациентите изпитват трудности да отхвърлят убеждението, че нещата ще продължат да бъдат добре,

защото нещата винаги са били добре преди това. Това не е случай на „Ако не е случено, не го поправяйте“. Това е случай на „Дори ако е случено, не го коригирайте“. Защо? Защото аз съм това, което съм и това е всичко, което съм. Защото сега краят е близо и когато се изправам пред последната завеса, искам да кажа, че съм направил нещата по моя начин. И тъй като боли толкова добре, нито една от тези теории не се прилага, когато става въпрос за болка в долната част на гърба.

Книжарниците са пълни с бестселъри, които казват на хората, че могат да променят живота си днес. Те могат да спрат да пушат. Те могат да спрат да пият. Те могат да спрат да изядат всичко в район от три щата, което не е заковано. Те дори могат да престанат да бъдат гадняри. Преставата за това, че драстичната промяна в начина на живот е лесна или дори възможна, не се поддържа от фактите. Повечето диети не работят. Програмите за отказване от алкохола имат слаб успех. Хора с рак на белите дробове все още могат да бъдат намерени, да „забиват пирони“ в ковчега дори на смъртните си легла.

Ако въздействието е по-малко от промишването на мозъка, както се практикуваше върху американските войници от комунистическите им похитители по време на Корейската война, повечето личности ще се противопоставят на промяната. Човешките същества обичат прости неща, едно от които е винаги да бъдеш прав. Ние не харесваме двусмислието и си вярваме повече, отколкото би трябвало. Смятаме, че един ден ще бъдем богати, въпреки че заплатите ни показват друго. Смятаме, че един ден ще се състезаваме за Лейкърс, въпреки че топката продължава да ни удря в краката, докато гриблираме. Ние видим отхвърляне идеята, че нашите ценности са

наследени от другите и че често единствената причина, поради която вярваме в нещо, е, че всички, които познаваме, вярват в същото.

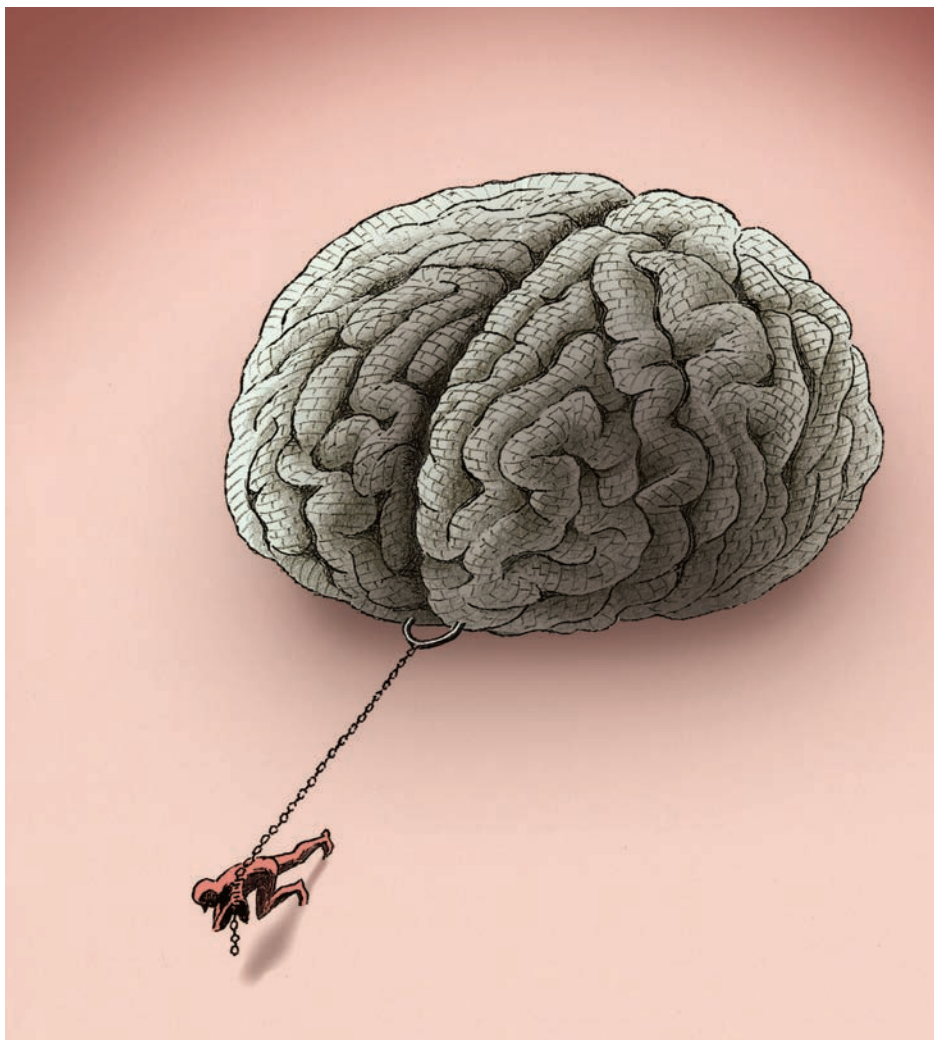
Широко разпространеното мнение казва, че гласоподавателите са почти равномерно разделени между демократите и републиканците, като между тях има по-малък брой „независими“. Но изборите показват, че концепцията за независимите е голяма степен мит: Има демократи, има републиканци и има хора, които не обичат да признават, че са демократи или републиканци, така че те се наричат независими. Вярно е, че от време на време се срещате с хора, които викат както за Метс, така и за Янките, Уайт Сокс и Кабс. Но вие не ги срещате често. И когато ги срещнете, не ги харесвате. Възможно е хората да се променят в периферията. Можете да убедите хората да опитат пилешката tikka masala или да присъстват на футболен мач или да спрат да носят високи чорапи или да слушат Steely Dan за повече от 9,2 секунди, личния ми рекорд на закрито. Но да накараме хората да променят ядрото си, трябва да ги убедим да отхвърлят цялата си ценностна система.

Да смените партия, религия или отбор, е като да се откажете и може би дори да отхвърлите племето си. Ти си грък или троянец. Ти си каубой или индианец. Направете своя избор. Една от причините, поради които се придържаме към нашите убеждения, е, че правят всекидневния живот по-лесен. Трудно е да бъдеш консерватор в Ню Йорк. Трудно е да бъдеш либерал в селските райони на Алабама. В средата, в която сте родени или обградени, е по-лесно да се придържате към невъзможна, фиксирана през целия живот философия, дори когато подозирате, че по някои въпроси може да грешите. Историческият архив казва, че през 60-те

години на миналия век десницата е грешала за расите, а левията за наркотиците. Нито една от страните никога няма да го признае. Залогът е твърде висок.

Настойчивото придържане към мнението е изключително дейност за възрастни. Децата не теглят чертата в пясъка. Както казва моята дъщеря, която прекарва почти цялото си време, мислейки за мозъка: „Не можете и да погодите, като просто гледате наоколо, че всеки възрастен, когото познавате, е започнал като научен гений. Децата са естествено родени учени. Те прекарват цялото си време, като учат за света чрез експерименти, извличайки истината чрез непрестанни опити и грешки. Всеки ден от детството си сте срещали нещо неочаквано или объркващо, нещо съвсем несъвместимо с разбирането ви за това, как светът работи. Чудя се какво ще стане, ако направя това. О, паднах! Чудя се какво ще стане, ако направя и това. О, паднах! И все пак оцеляхте. В действителност сте го обичали. С изключение на двегодишните, децата не изглеждат емоционално или когнитивно разбити от нова или противоречива информация. Малките деца са напълно способни да актуализират своите системи на вярване и поведение въз основа на доказателства. В действителност те откриват нови и противоречиви неща, които наистина са привлекателни. Защо спираме? Защо изведнъж казваме: Това е, аз съм готов, не искам да науча повече. Това е всичко, което искам да знам за остатъка от естествения си живот. Светът продължава да бъде очарователен, непредвидим и отворен за проучване. Защо ние като възрастни решаваме, че вече не ни е грижа?“ Добър въпрос, хлапе. Едно е ясно, че фронталните атаки срещу позицията на друго лице никога не работят. Някои майстори на убеждението вярват, че единственият начин да

промените начина, по който човек мисли, е чрез измама или интелектуални фалшиви карти. Друг ще е подходът, ако дойдете „от левия бряг на реката“.

Един добър приятел, който беше непоколебим в подкрепата си за смъртно наказание, промени решението си, след като остана цяла нощ с приятели, които го убедиха, че е лоша идея да даде на държавата правото да убива гражданите си. Другите аргументи срещу смъртното наказание не можаха да повлияят въобще. Но този, който се обръща както към религиозни, така и към консервативни политически принципи, успя. Сега, казва той, търси доказателства в подкрепа на новата си вяра - въпреки че вероятно все още мисли, че ужасно много престъпници заслужават да умрат. Такива трансформации от

типа Саул на пътя до Дамаск са рядкост. Ние сме това, което сме; ние танцуваме с този, който ни харесва, дори ако той е ужасен танцьор.

Един ден моят добър приятел Адам, най-консервативният член на нашето обкръжение за закуска, предложи групата да се оттегли в мотел в гората и да се заключи за уикенда и да обсъжда наболелите проблеми на деня. Той каза, че ако можем да влезем в честен и сериозен тете-а-тет, без преграждания, ние ще излезем от почивката си през уикенда, шокирани от това, колко общи неща споделяме. Но никога не стигнахме до Еверест за тази интелектуална конференция. Тъй като останалите от нас мислят, че е той е куку.

С Ротари по света

Ротари новини накратко

1] КАНАДА

На 6 декември 1917 г. кораб с боеприпаси се сблъсква с друг кораб в пристанището на Халифакс, Нова Скотия. Само за няколко минути 3000 тона взривни вещества се запалват и избухват, при което са убити близо 2000 души, много от които се били събрали на брега или гледали през прозорците на сградите. Други 9000 били ранени. В продължение на десетилетия Нова Скотия благодари на Бостън, предоставил голяма помощ след трагедията, с подарък - официално коледно дърво.

Този дух на съседска загриженост вдъхнови халигонците от шест Ротари клуба за създаване на връзки с ротарианците от Масачузетс в Дистрикт 7930. През 2016 г. 13-членна делегация посети Бостън. „Отидохме под светлините на дърветата и поканихме ротарианците от Бостън в Халифакс за отбелязване на стогодишнината от бедствието и да обсъдим съвместни проекти“, казва Рон Зваагстра, член на екипа и миналогодишен президент на клуба Район Саквил.

През декември канадците бяха домакини на ротарианци от осем клуба в Бостън. „Надяваме се да продължим посещенията и да работим по проекти в двата града, казва Зваагстра. Ако познавате човека, е по-вероятно да искате да работите с него.“

1

Катастрофата в Халифакс през 1917 г. е най-голямата експлозия, причинена от човека, до атомната бомба през 1945 г.

4

От Брай Уебър

2] РУМЪНИЯ

Членовете на Ротари клуба в Букурещ-Триумф позират с каски на главите си и боядисани лица за снимки в календар, с цел набиране на средства за лечение на аутизъм. Космин Гогу, известен румънски фотограф и график, прави безвъзмездно снимките. Продажбите на календарите за 2018 г. „Да направим разлика срещу аутизма“ са дарени на организацията „Хория Мотои“, която работи за интегрирането на деца аутисти в обществото, като се съсредоточава върху техните способности. Средствата ще помогнат на трима терапевти да завършат 21-месечна сертификационна програма в Букурещ с помощта на Clemson University от САЩ. „Иначе добронамерени родители и лекари, работещи с деца аутисти, използват непроверени и непродуктивни лечения“, казва Стелиян Дамов, президент на клуба. „Опитваме се да решим проблема с недоброто професионално обучение“.

3] ИНДОНЕЗИЯ

Всяка година се раждат 300 000 индонезийски бебета с таласемии, често срещана аномалия в кръвта, при която костният мозък произвежда непълноценни червени кръвни клетки, които бързо загиват. В много случаи индивидите не знаят, че носят гена и предават риска от таласемия на тяхното потомство. Ротари клубът в Бали Денпасар заедно с Ротаракт и Интеракт от техния Дистрикт 3420, предлагат медицински образователни програми с прожекции за повишаване на осведомеността сред гимназистите и студентите относно статута им на преносители. „Това е голямо усилие да се образоват младите хора, за да се изследват, преди да се женят“, казва Аю Суриандинших, член на клуба.

5] ЕГИПЕТ

Интеракторите със спонсор клуб РК Александрия Космополитън събраха повече от 750 одеяла от ученици от местните училища, което далеч надхвърли целта им от 500 броя. На 18 ноември интеракторите натовариха одеялата в четири микробуса и камион за доставка нуждаещите се в квартал „Смоуа“ на града. „За да ентусиазираме малките ученици за одеялата, планирахме така, че крайният срок да съвпадне с Пижаменото парти в училището, казва президентът на Интеракт клуба Нури Зекри. Събирането направихме и във вид на състезание между класовете“.

4] ЯМАЙКА

На 13 януари Ротаракт клуб Ню Кингстън иницират проект съвместно с местната полиция и няколко правителствени агенции, като осигуряват безплатен обяд за повече от 150 бездомни, почистване на зъбите, очни и други медицински прегледи, облекло, козметични и хигиенни продукти. Клубът, подпомоган от интерактори, се възползва от мрежа от професионални приятели, за да гарантира успеха на геня, отбелязва членът на клуба Дженел Блек, стоматолог. Ръководителят на проекта г-р Кимбърли Сомървил ръководеше здравните беседи. Спонсорствата и дарените стоки и услуги подпомогнаха клубния бюджет за събитието с около \$ 650.

1 до 2% от световното население има някаква форма на аутистично спектърно разстройство.

ТОЗИ ПОЛ ХАРИС, КОГОТО АЗ ПОЗНАВАМ

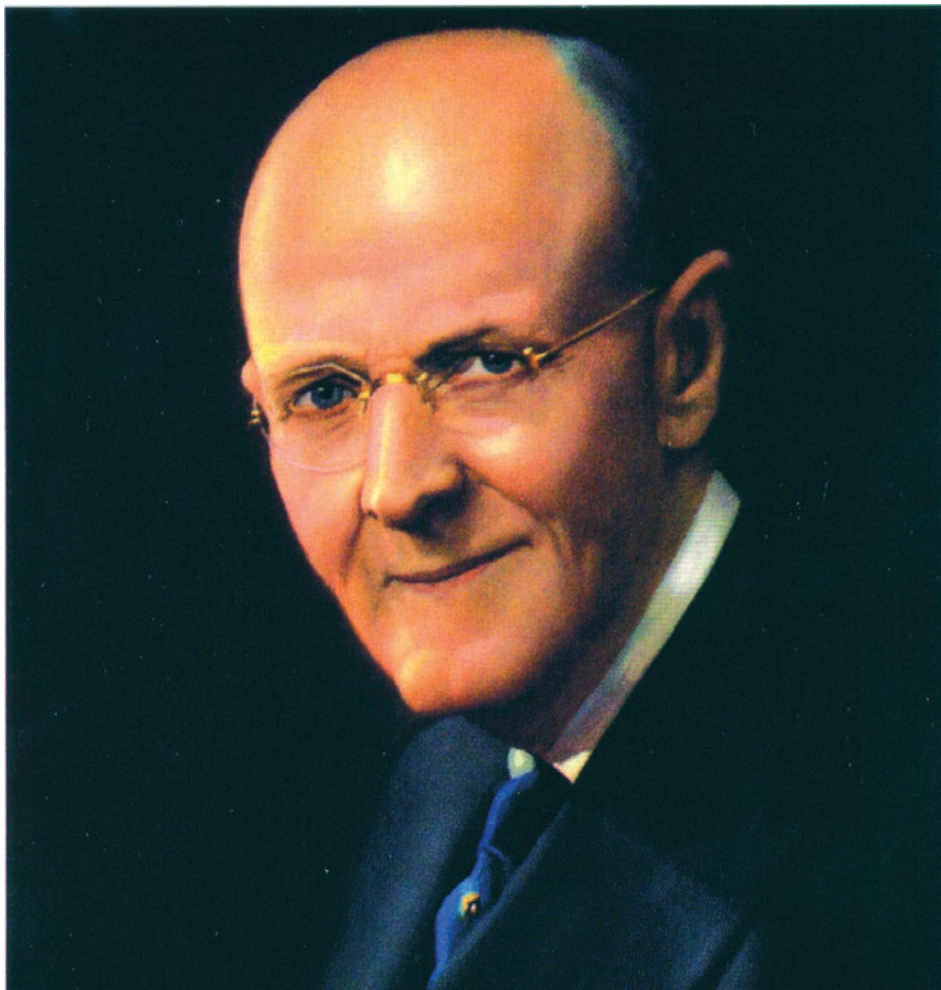
Хари Ръгълс

Пол Харис е изключителна личност. Според мен няма по-подходящ човек от него за основател на Ротари.

Ще попитате защо. Отговорът на този въпрос не е лесен пред вид многостранната личност на Пол. За лекторите той е с благородни идеали, задълбочена мисъл и лидер, надарен с богата фантазия. Съгласен съм с това. Но то не е всичко. Като отправя поглед назад в дългите години на нашето приятелство, със сигурност мога да твърдя, че няма друга толкова хуманна личност. Успехът на Пол се крие в неговата обич към хората.

На външен вид той не беше едър. Играеше футбол в предучилищна възраст, но нямаше вид на полузащитник. Беше красив младеж, когато през 1896 г. започна своята адвокатска практика. Повечето ротарианци познават неговата снимка, на която е гологлав мъж на средна възраст със сериозно изражение. Но като помлад Пол беше с гъста черна коса и мустаци. В неделя правеше разходки до езерото Мичиган с бастун и обувки с бомбе като всеки млад ерген в Чикаго.

Където и да отидеше, винаги се спираше и говореше с хората. Неуморим беше в желанието си да се среща с още хора и да разбере как живеят те. Роден е в Расин, Уисконсин, през 1868 г., но е отгледан от родителите на баща си в тихия Ню Ингланг в Уолингфорд, Вермонт. Повечето момчета предпочитат да завършат висшето си образование без да сменят университети, но не и немирният Пол. Той следва право една година във Вермонтския университет, друга – в Принстънския универси-

тет, а завършва в Университета в Айова.

Докато повечето от състудентите му се установяват да живеят на едно място, Пол, верен на своя характер, решава да посвети следващите пет години на пътешествия. Най-напред отива в Уелоустоун парк, после – Сан Франциско, където работи във вестникарско издателство и ферма за плодове. Преподава в икономически университет в Лос Анджелис, скита се в Платвил, Колорадо, работи в хотел в Джаксънвил, Флорида, търговец е на гранит. Преди да изминат пет-

те години, Пол работи на товарен кораб, като с припечеленото заминава за Англия и обикаля с велосипед цялата страна.

След петте години трупане на „жизнен опит“ Пол се установява в Чикаго и започва работа като адвокат. Тогава се сприятелих с него и с първите членове на Ротари клуба. В основата на организацията беше приятелството и Пол като ръководител определи нейните хуманни цели.

Търговецът на въглища Силвестър Шиле беше първият съмишленик на Пол за създаването на нов клуб. Според историята

на Ротари на 23 февруари 1905 г. двамата вечерят, след което се срещат с минния инженер Гус Лоер и неговия приятел шивача Хирам Шори. На следващата среща аз се присъединих към тях и станах петият ротарианец.

Не след дълго Гус и Хирам напуснаха клуба. Но на тяхно място дойдоха други ентузиастични: зъболекарят Уил Неф (наричахме го Док) и бившият актьор Пийт Пауърс, който ни развеселяваше по време на сбирките. Поради намаления интерес през 1906 г. клубът беше пред разпадане. Но малкото членове поддържаха клубния живот. Док отговаряше за финансите на Ротари в продължение на повече от 15 години и се справяше чудесно. Винаги държеше на думата си.

Искам да ви запозная и с други

стари приятели: Чарли Нютън и Ред Рамси. Ред почина, а Чарли живее в Лос Анджелис и работи в застрахователната сфера. Чарли има най-добрата колекция от стари Ротари документи. Заради уменията да спори го наричахме „пазител на конституцията“.

Пол Харис умееше да пише и се занимаваше с брошурите и писмата, а моята работа в Ротари беше привличането на нови членове. Това ми харесваше, защото лесно общувам с хората. Според мен имаше шанс много от клиентите на магазина за вестници да проявят интерес към организацията. И се оказах прав. Привлякох 150 членове. За съжаление този успех ни създаде и затруднения.

Чували ли сте някога за „жълтите кучета“ на Ротари? Те ни дадоха добър урок. Ето какво се случи. До 1909 г. членовете наброяваха около 190 души. Тогава приех предизвикателството да привлечем много повече членове. Разпечатахме списък с незаемите класификации и поискаме всеки ротарианец да привлече в клуба поне един нов член. Тези, които не се справиха със задачата, не бяха заслужили да носят странните хартиени шапки. Трябваше да седнат на стара конферентна маса и да се хранят с тенекиени прибори. Наричахме ги „жълти кучета“. Ос-

таналите празнувахме като царе в другия край на помещението.

Не препоръчвам на клубовете идеята за жълтите кучета. Чрез нея привлякохме нови членове, но съзнавахме, че това не беше правилният подход. Насочихме вниманието си повече върху количеството, а качеството остана на заден план.

Самият аз се справих наистина добре, защото привлякох в Ротари Чесли Пери. Това се случи през 1908 год. Чес беше ветеран от Испанско-американската война, имаше опит в пресата, интересуваше се от инвестиции в Мексико и работеше в Чикагската обществена библиотека. Неговата жизненост и организаторски способности се разгърнаха в Ротари, когато през 1910 г. Пол Харис го убеди да заеме длъжността секретар на Ротари интернешънъл. Чес се задържа 32 години на този пост - до 1942 г. В „Моят път към Ротари“ Пол казва, че ако той е архитектът, Чес е съзателят на Ротари интернешънъл.

През 1909 г. Чес участва в клубни избори, идеята за които се оказа неуспешна, но нашият клуб се взе поука от нея. Решихме да организираме усилен предизборен напревара за клубните длъжности. Клубът се раздели на две симпатизиращи групи: „Червени“ и „Сини“. Чес изтегли едната, а Ред Рамси – другата бюлетина. Ред спечели, но Чес също беше достоен за длъжността. Разразилите се изборни страсти се оказаха вредни за развитието на клубния живот.

Връщам се отново към първите години. С Пол често се срещаме на улица „Дийборн“ и говорехме за привличането на нови членове, за програми и реди други неща. Игваше в предградието Хинсдейл, за да бъдем заедно през почивните дни. Макар и рядко, той се обезсърчаваше по отношение на Ротари.

Беше логично Пол да е първият клубен президент, но по негово настояване беше избран Силвестър Шийл. След Силвестър за президент стана А. Л. Уайт. Пол не можеше да устои на натиска, през 1907 година прие длъжността прие длъжността и служи два поредни мандата. Той беше твърдо решен Ротари да стане национална, а защо не и международна организация. След края на своя мандат съсредоточи силите си в посока към разширяване на Ротари.

През 1908 г. по време на моя президентски мандат се създаде Втори Ротари клуб в Сан Франциско. Скоро след това Ротари клубове се учредиха и в Сиатъл, Лос Анджелис и Ню Йорк.

Фактите около учредяването на клуба в Ню Йорк разкриват въодушевлението на Пол Харис. Той убеди Фред Туийд да организира създаването на Ротари клуб в Ню Йорк, като за целта разходите се поемат от нашия клуб. Аз знаех, че клубът не разполага с достатъчно свободни парични средства, и настоявах този въпрос да се гласува от клубните членове. Бях предпазлив относно по-нататъшното разширяване на Ротари. За щастие ентусиазмът на Пол Харис надделя и нашият клуб пое разходите на Фред Туийд за създаване на новия клуб.

Макар в началото да не подкрепях идеята за нови клубове, скоро започнах да давам всичко от себе си за успеха на първия Ротари конгрес. Той се състоя през 1910 г. в Чикаго, тогава учредихме Националната асоциация на американските Ротари клубове. Същата година десетима ротарианци от Чикаго отидохме в Минесота, за да учредим клубове в Миннеаполис и Сейнт Пол. През 1912-13 г. с помощта на Чес Пери създадохме клубове и в Пеория, Илинойс и Индианаполис, Индиана. Чувствам се безкрайно горд от развитието на Ротари.

Сигурно от написаното до тук ще останете с впечатление, че първите ротарианци са много сериозни. Това е така, но не съвсем. Пол беше пръв на веселбите. Когато трябваше беше сериозен и съсредоточен, но когато се смееше, се смееше с цялата си душа. Не познавам по-весел от него човек.

Пол организираше пикници през почивните дни. Често отивахме до езерото Мичигън или до вилата на неговия приятел Том Клибърн. Ходехме за риба, плувахме, возехме се на лодка или играехме баскетбол. За целта Док Неф събираше по 10 долара от всеки и в понеделник ни връщаше остатъка.

Веднъж Пол ни организира да вървим пеш по южната част на езерото Мичигън. Вървяхме толкова дълго, че някои от нас искаха да се върнем обратно. Тогава Пол се съгласи да отидем до спирката и да се качим на автобуса до Чикаго. Поведен ни за безкрайно дълъг поход. Бяхме много изморени и при залез слънце стигнахме до фермерска къща. Един от приятелите на име Дипър Смит видя кладенец, наведе глава като кон и отпи големи глътки вода. Попита фермерката дали имат бира. Тя ни покани вътре. С отварянето на вратата видяхме отрупана за нас маса с храна. Естествено Пол беше уредил всичко и се усмихваше. Вечерта спяхме в хамбара. На сутринта двамата с Пол отидохме на църква. Църквата беше шведска, но за него това нямаше значение. Радваше се на всеки миг, особено когато на висок глас запяхме шведски химни без да разбираме нито дума от тях.

Спомням си, че в началото нямаше редовни забавления. Те започнаха постепенно с цел да се веселим и да привличаме нови членове. Често карахме новопостъпилите в клуба да изпеят нещо или да се изкажат по даден въпрос. Без да

ги насърчим, те нямаше да поемат инициативата. Пит Пауърс често организираше закачки. Понякога караше новите членове да носят наопаки върхната си дреха или да заобикалят изпънатите крака на ротарианците.

Нещата отидоха твърде далеч и ние го осъзнахме след поредната шега, този път с Пол Харис, наскоро след неговия Втори президентски мандат. По време на вечерята в хотел „Бисмарк“ конгресменът член на нашия клуб Джордж Фостър взе думата и словоохотливо разказа история за „диктаторския дух“ на Пол и за оттеглянето му от Ротари клуб. Някои от нас защитихме Пол, както бяхме планирали, но други се съгласиха със забележките на Джордж Фостър.

През цялото време Пол слушаше изказванията с изчервено лице. Никой не разбра колко силно беше наранен, докато той не стана и тържествено не заяви, че ни напуска. След това обиден напусна залата. Веднага някои от нас тръгнаха да го търсят. Обяс-

нихме на Пол, че всичко това беше само шега.

Може би изобщо не трябваше да споменавам тази случка. Но счетох за необходимо да го направя поради две причини. Едната е тръсът, който тази шега предизвика у всеки от нас. Оттогава насам ние започнахме да се развиваме като клуб. Забавлявахме се, но без да нараняваме никого. Другата причина е различният начин, по който научаваме за характера на Пол. След случилото се Пол отново се грижеше сбирките да бъдат интересни и забавни и работеше за привличане на нови членове и организиране на нови клубове. Ситуацията, в която попадна изобщо не сломи неговия дух и той все така обичаше да се забавлява.

Пол си остана момче до сения си дъх. Адвокатската професия изискваше от него да бъде сериозен. Но извън професията, Пол беше способен във всеки един момент да направи нещо напълно неочаквано и с това да ни развесели. Спомням си армпартието на

Фред Туийд, на което трябваше всички да сме облечени в гащеризони и да носим някакъв предмет за модел. Пол донесе извит под формата на обръч автобусен ремък. Всяка минута измисляше повече идеи, отколкото ние за цяла седмица.

По време на пътувания по света със съпругата си Джийн Пол се държеше с присъщото ротарианско достойнство, но винаги носеше чувството си за хумор. Когато ротарианците от Копенхаген го облякоха като датска девойка, той се забавляваше. В Австралия, където хората имаха представа за Чикаго само от гангстерските филми ротарианците симулираха обир „просто, за да се почувства у дома“ и това достави голямо удоволствие на Пол.

Пол Харис беше много далеч от стремежа към приятелства за професионална изгода. Въпреки че в началото малкото хора в Ротари проявяваха интерес към членството предимно заради професионални контакти, Пол успя да превърне Ротари в международно

движение с идеалистични цели. Винаги настояваше в основата на организацията да бъде радостта от приятелството.

Пол ни напусна през един снеговит януарски ден през 1947 г. Някои добронамерени хора искаха да бъде обявен за светец.

Пол не искаше много от живота. Беше удостоен с множество почетни награди, университетски степени и медали, но си остана същата непринудена личност и повече от всичко ценеше своите приятели.

Той не си градеше въздушни кули, че Ротари ще промени света. Неговата скромност се отнасяше и по отношение на Ротари. Ако благодарение на Ротари имаме приятелски поглед върху света и хората и в тях виждаме добрите страни, ако сме по-толерантни, ако Ротари ни дава нови ценни приятелства и това ни прави весели и щастливи, тогава Ротари е постигнало своята цел.

Paul "the architect" and Ches "the builder" as snapped in 1940. Chesley R. Perry was Rotary's General Secretary from 1910 to 1942.

ОСИГУРЯВАМЕ БЪДЕЩЕТО

Нина Митева, ПДГ - специален представител на президента на РИ Йън Райзли

Признавам, че възкликнах от изненада и удоволствие при отварянето на мейла, с който от името на президента Йън Райзли получих покана да бъда негов представител на конференцията на Д-1090, един от двадесет и петте дистрикта, формиращи RIBI – организацията на ротарианците на територията на Великобритания и Ирландия.

С опита си от май 2017 г., когато за първи път изпълних такова поръчение в Д-1430 в Северна Карелия, Финландия, започнах да търся и анализирам цялата възможна информация за този дистрикт в сърцето на Англия. Оказа се доста по-лесно, заради езика и заради добрия дистриктен сайт, който е част от мрежа от сайтове с общ темплейт, предложен от RIBI. Така научих много за работата на клубовете и за организацията на дистрикта, за задълженията и действията на дистриктните комитети. Очаквано, при над стогодишната история на Ротари на острова има създаден ред и практики, от които можем да се учим.

Вярвам, че да се учим един от друг е и една от причините всяка година представителите на президента на РИ да участват в дистриктните конференции. В Англия, със средна възраст на ротарианците 74 години, основна грижа е състоянието на членството. Работи се по програмата Rotary 2 за привличане на по-млади хора предимно в сателитни клубове, в които няма ритуали и срещи с Вечеря, а всичко е по-динамично. Срещите може да са в кафене в събота сутринта и единственото важно нещо е взаимодействието с местната общност.

Традиционно силна е подкрепата за Фондация Ротари и заедно с правителството – за програмата „Полио-Плюс“. Национално известна е инициативата Purple for Polio за засаждане на минзухари, така че всяка пролет паркове, градини и алеи грейват в лилаво.

При пристигането ми в Лондон моите домакини Боб и Натали Калаз устройха Вечеря в моя чест в дома си в Аскот, а на другия ден заедно стигнахме до Челтнъм. Конференцията се проведе в огромна зала в хиподрума на Челтнъм и от петък до неделя на обяд участваха около

500 души – ротарианците и техните съпрузи и партньори.

Темата на конференцията беше Securing the Future. Множеството аспекти: как работим за бъдещето на нашата организация, за нашата общност, за бъдещето на света, се разкриваха при съчетаване на участие

на писатели, политици, дори свещеник и комик с презентации на ротарианци. Ярък пример е представянето на книгата за сър Николас Уинтъм, ротарианец, организирал спасяването на 699 деца на чешки евреи през 1939 г., последвано от презентация за работата на ротарианците в бежански център за интегриране и подкрепа на хората там.

В контрапункт на темата на конференцията, темата на приема на гуверньора беше Back to the Future – с музика от 50-те години и с тоалети от всички епохи.

Заедно с конференцията вървеше и изложението Rotary Showcase – с многобройни щандове, представящи проекти на клубовете и дистрикта, както и работата на местни и национални благотворителни организации.

Мястото не позволява да се разказва повече, затова завършвам с убеждението, че за втори път, изпълнявайки поръчението да съм представител на президента за конференциите на два европейски дистрикта, установих, че имаме с какво да се гордеем – ние сме млада и по-динамична организация, ние не просто набираме средства, а сме водещи в партньорствата си по проекти, насочени към нашите общности. Вярвам, че и в Челтнъм направих така, че ротарианците от Дистрикт 1090 да научат повече за нас и да са готови да партнират за проекти на нашите клубове.

ЕМИЛ КОЦЕВ

Дистрикт гуверньор 2017-18
Дистрикт 2482 България

Уважаеми ротарианци,*

Скъпи приятели,

Позволете ми днес, на 1 май – в Деня на труда, да ви поздравя с празника и да отправя месечното си послание по нетрадиционен начин. Причините за това са няколко: една от тях е, че в Деня на труда е прието против всякаква логика да се почива. И от тази гледна точка не върви на този ден да седна и да Ви пиша послание, по-нормално е да се обърна към вас с това, което ми е на сърцето, през камерата.

Втората причина е, че май е Месецът на младежката служба. Добре знаете, че младежите са на „ти“ с технологиите и този начин на обръщение е и реверанс към тях, да покажем, че наистина ги зачитаме, така за тях най-вероятно ще бъде по-интересно. Друг е въпросът, че като се каже „младежка служба“, е спорно кой на кого служи: ние на тях или те на нас. Това ми напомня да благодаря на 11-годишната ми дъщеря, която в момента ме снима, за това, че изпълнява ротарианския си дълг – снима обръщението на баща си.

Друга причина, която не бива да забравяме, е, че това е годината на разликата и ние трябва да правим разлика дори в ежемесечните ни обръщения. В досегашните ми писмени обръщения съм си позволявал повече патос. Когато говоря, не мога да си позволя толкова патос, предпочитам повече прагматизъм. Затова ще бъда кратък и ясен какво ни предстои през месеца и какво сме постигнали в изпълнението на целите ни.

Месец май е в края на процеса на изпълнение на нашите цели. През този месец е добре всеки, особено президентите и секретарите, да провери докъде е стигнал и какво му остава. Няколко клуба имат възможност (разбира се, при желание от тяхна страна) да спечелят Почетната грамота на президента на РИ Йън Райзли. И ако го направят, това ще бъде очаквано и заслужено признание в края на една успешна година.

През май предстои чартърното тържество на единствения през тази година нов Ротари клуб в нашия Дистрикт – Пловдив Интернешънъл. Датата е 19 май. Поканени са всички ротарианци от Дистрикта. Преди това – на 11 май, РК София-Балкан празнува своята 15-годишнина. Имаме варианти да избираме къде да отидем. А може да бъдем с приятелите от РК Бургас на 28 май, когато тържествено ще представят резултатите от техен проект, който наистина е впечатляващ. Затова призовавам тези, които имат възможност, да споделят тази радост.

Използвам случая да ви поканя всички от 1 до 5 юни в града зад мен (това е град Русе) на единадесетата Дистриктна конференция. Ще имаме възможност отблизо да разгледаме града, да покажем гостоприемството на русенските ротарианци, да се видим колко сме, какво сме направили и да празнуваме. Благодаря ви за това, че заедно правим разликата.

Ваши в Ротари,

Емил Коцев,

**РОТАРИ:
ПРАВИМ РАЗЛИКАТА**

*Месечното писмо беше разпространено като видеоматериал. (Бел. на ред.)

ПЕТС: „ЗАЕДНО, ВДЪХНОВЕНИ ДА ПОСТИГНЕМ ПОСТАВЕНИТЕ ЦЕЛИ“

От 23 до 25 март в хотелски комплекс „Сънсет Ризорт“, град Поморие, се провежда ПЕТС за президентите и секретарите елект, за подготовката им за служба през следващата ротарианска година. Домакините от РК Поморие бяха осигурили отлични условия за делова работа и за приятни минути в паузите.

ДГ Емил Коцев откри семинара и приветства участниците. Събитието беше уважено от кмета на град Поморие – Иван Алексиев, който поздрави присъстващите и им пожела ползотворна работа. Приветствие поднесоха и президентът на клуба домакин Поморие – Петър Вълканов.

В семинара взеха участие дистриктни офицери, ПДГ, приятели от РАК и ИАК.

В първата пленарна сесия ДГЕ Веселин Димитров говори за логото и новата тема на годината. След което представи дистриктния екип. Той сподели, че сформиранието на екипа за ротарианската 2018-19 е било истинско предизвикателство. „Единадесет асистент-губернори трябваше да бъдат заменени поради изпълване на допустимия мандат на настоящите, няколко председатели на комитети и членове на екипа. Целта ми беше да съставя екип, който да е с разбирането, че ще подпомага, консултира и напътства клубовете в службата им през следващата година. Екип, с който ще поставим целите на Дистрикта, следвайки тези, които щеше да постави президентът елект - Бари Расин.“

Приятели от екипа, вдъхновени и мотивирани, предадоха своите знания и опит на бъдещите президенти и секретари. В отделните модули за президенти и секретари бяха изяснени основните задължения и възможности за работа в Ротари клубовете: от

планирането на дейностите, финансите в клуба, комисиите, връзката с младите поколения, управлението на проекти, планиране на проекти за дистриктен и глобален грант, клубната администрация и даренията за Фондация „Ротари“. Под вещото ръководство на модераторите в отделните пленарни сесии новите лидери на Ротари клубовете в Дистрикта успяха да получат максималната информация за ръководството на клубовете си през 2018-2019 г., за което помогнаха и практическите занимания.

На Дистриктната асамблея на 25 март ДГЕ Веселин Димитров очерта целите пред Дистрикта за предстоящата ротарианска година:

- ❖ **Подкрепа за устойчиво развитие на клубове**
  - Запазване и подобряване процента на задържане
  - Подобряване процента на привличане на млади и жени
  - Повече ротарактори с двойно членство
  - Привличане на доброволци

❖ Познаване на Ротари

- На сърчаване използването на ресурсите и възможностите на rotary.org
- Запознаване с мисията, целите и програмите на Ротари и Фондация Ротари.
- Разпространение до клубовете на документи, свързани с устройство, правила и процедури на Ротари Интернешънъл и Фондация Ротари.
- Ангажиране в подготовката и провеждането на клубни обучения.

❖ Подпомагане на клубовете за развитие на лидерството

- Провеждане на RLI (Ротари Лидершип Институт).
- Ежегодни награди за предприемачи, дарители, млади учени и др.
- Участие на изявени със своята позиция и постижения личности в събитията, организирани от дистрикта.

❖ Изпращане на един стипендиант по програмата Ротари Център за мир.

❖ Реализиране на един проект за професионално обучение.

❖ Реализиране на кампании за набиране на дарения за Годишния фонд и за Полио.

❖ Подготовка и кандидатстване с три Глобални гранта.

❖ Увеличение на членовете на Обществото на Пол Харис.

❖ Подобряване осведомеността на обществото за Ротари. Използване на дигиталните медии и социалните мрежи съгласно правилата на Ротари.

❖ Публикуване на реализирани проекти на клубовете в местни медии и rotary.org.

❖ Подпомагане клубовете в работата им с Интернет и Ротаракт.

❖ Подпомагане клубовете, спонсориращи участници по програмата ММО.

❖ Провеждане на два семинара RYLA.

❖ Реализиране на ротариански приятелски обмен.

Амбициозни цели и програма, които вдъхновяват новия Дистриктен екип за служба.

Показателно беше участието на ротарианците от Д-2482 в семинара за управление на проекти - 85 приятели от 65 клуба. Подобаващо беше участието на президенти и секретари в проведените за тяхното обучение модули.

След края на семинара Веско сподели: „Задоволството от добре свършена работа изпитах след няколко дни, когато голяма част от участниците ми се обади да изкажат своята удовлетвореност от проведения ПЕТС. Вярвам, че съм успял да предам мотивацията си на всички участници и заедно, вдъхновени да постигнем поставените цели.“

Сп. „Ротари на Балканите“

85 ГОДИНИ РОТАРИ В БЪЛГАРИЯ

В края на миналата година РК София прие програмата за отбелязване на 85 години от създаването на първия Ротари клуб. За първите две съпътстващи събития нашето списание вече писа: съвместната изложба с Народната библиотека, посветена на дарителското дело на първия българин гувърнор проф. Любен Божков, и за изложбата в Стара Загора заедно с РК Стара Загора-Берое. Благодарение на отзивчивостта на ДГЕ Веселин Димитров, на ПЕТС в Поморие присъстващите бяха запознати с предстоящите тържества, напомни и за ротарианския принос в едно от най-забележителните събития в съвременната българска история: 75 години от спасяването на българските евреи.

В София на 4 април в Регионалния музей на столицата, под патронажа на почетната ротарианка, кметът Йорданка Фандъкова и в присъствието на зам.-кмета по културата г-р Тодор Чобанов бе открита изложбата „Ротари през погледа на Александър Добринов“. Бяха представени повече от 60 оригинални шаржа (собственост на историческата колекция на Ротари - България) на бащата на българската портретна карикатура, чиято 120-годишнина отбелязваме тази година. Малко по-късно в галерия „България“ на Софийската филхармония открихме документално-художествена изложба „85 години Ротари в България“. Целта е да представи живота на Ротари у нас и приноса на членовете за развитието на икономиката, културата и социалния живот на страната, да покаже ролята на организацията за създаването на българското икономическо чудо през тридесетте години, а така също да покажем произведения на изкуството, посветени на образите на ротарианци, от големите майстори Борис Георгиев, Дечко Узунов, Райко Алексиев, Александър Добринов, Кирил Буюклийски, както и на надарени с художествен усет ротарианци, като Генчо Стайнов и Уилям Уотсон. По случай 150 години от рождението на Пол Харис беше показано копие от портрета му, напра-

вен и дарен на РИ от нашия бивш член Росен Райчев (в момента член на РК Атланта, САЩ).

На 20 април в пресклуба на БТА медуаторката Гергана Тодорова заедно с ДГ Емил Коцев, президента на РК София Илия Илиев и историка Цвятко Кадийски говориха за миналото, настоящето и бъдещето на Ротари. Тази среща бе Встъпление към голямата програма на следващия ден, посветен както на годишнината на Ротари у нас, както и на 150-годишнината от рождението на основателя Пол Харис.

С традиционния камбанен звън и молитва започна големият ни ден. Наши гости бяха ДГ Емил Коцев, делегации от побратимените клубове в Рим-ЕУР и Ним-Сент Жул, РК Лас Вегас, приятели от Зонта и Лайънс клуб, представители от други софийски клубове, потомци на предвоенни ротарианци от София, Бургас и Русе. В началото бе открит барелефът на Пол Харис – дело на скулптора Людмил Бонев. Мястото не е избрано случайно – в хотел „Арена ди Сердука“ се събират четири Ротари и няколко Ротаракт клуба, а собственикът Марио Захариев е дългогодишен ротарианец с големи заслуги за осъществяване на ротариански програми.

След това гостите бяха поканени на гласиаторската арена, но не за среща с лъвове и тигри... а на чаша Великолепно вино, осигурено от нашата приятелка Николета Андreeва. В изказването си напомних за някои възлови моменти от началото на живота на клуба (и за голямо облекчение на водещия програмата президента Илиев точно спазих определените ми 15 минути). Всеки от присъстващите получи подарък – компакт диск „85 години Ротари клуб София“, за миналото и настоящето на клуба. Представена бе и специално издадената по случая пощенска марка-винетка „85 години Ротари в България“ с автор художника Матей Матеев от РК Пловдив-Пълдин. Марката, която освен ротарианска символика включва и една бяла ластовичка – символ на добротата и надеждата, е поставена в прозрачно пликче. За наша радост целият наличен тираж бе изчерпан буквално

за минути... така че всеки закупил марката се включи в нашата програма, насочена към децата и учениците „За намаляване на жертвите по пътя“, към която вече са се присъединили всички софийски клубове, както и много наши приятели от други клубове.

Възстановителят на Ротари в България, Калчо Хинов, дари за архива на клуба документи, свързани с чартирането през 1991 г. Мая - дъщеря на Любомир Зурков (от РК Бургас 1937 г.) и Внучка на Илия Зурков (от РК Бургас, а след това преминал в РК София – 1938 г.), дари за историческата ни колекция ротарианската карта на баща си, както и един уникален документ – оригиналната карта на Любомир за присъствие на срещите на Временния Ротари клуб на борда на най-люксозния на времето си лайнер „Мавритания“ от 1939 г. Това е единственият по рода си документ в българската ротарианска история.

За нашия приятел Димитър Димитров празникът навярно ще остане дълбоко гравирен в паметта му, защото днес получи първото си отличие „Пол Харис Фелоу“.

Приятели от РК Рим-ЕУР ни подариха специалния плакет на клуба и един чудесен албум на Рим (може би като намек да се подготвим добре за гостуването на голямата група ротарианци от РК София през юни, когато ще бъде на честването на 50-годишния им юбилей).

На другия ден за нашите приятели от Италия, САЩ и Франция, както и за всички желаещи ротарианци бе направена полудневна разходка в центъра на София, със специални акценти на обекти, свързани

с ротарианската история, обекти, изградени с помощта на Ротари, посещение на двете ни изложби. На гостите особено силно впечатление направи информационната Ротари витрина в центъра на града (в подлеза между Президентството и Министерския съвет), която за годишнината е напълно променена не само като съдържание, но и като дизайн и се радва на силен интерес от страна на софиянци и гости на столицата.

Цвятко Кагийски,
историк на Ротари България

РОТАРИ ПОДКРЕПЯ ТАЛАНТИ

На 14 март ротарианците в Пловдив превърнаха в реалност желанието на известната пловдивска оперна певица Людмила Добрева да пее благотворително в родния си град. Концертът „Камерна музика през XIX Век между Италия и Русия“ доказва, че когато има благородни намерения и кауза, допълнени с талант и чар, събитието може да се превърне в празник за присъстващите.

Родената в Пловдив Людмила Добрева – мецосопран, завършила Музикалното училище в града, ученичка от първия клас на великия Борис Христов, дълги години живее и работи в Италия. Носител е на много отличия и награди. От 2005 г. преподава в музикално училище „Мария Калас“ във Венеция. Тя пожела да пее благотворително, в полза на стипендианта на Ротари, младия цигулар Виктор Василев – на 11 г.

От години РК Пловдив-Филипол подкрепя младото дарование, възпитаник на НУМТИ „Добрин Петков“ – Пловдив, в класа на изтъкнатия цигулар педагог г-жа Дарина Данкова. Той е втора година извънреден младши студент в Нов български университет – София в класа на проф. Марио Хосен (Австрия). Участва в майсторските класове на световноизвестни изпълнители и преподаватели по цигулка като проф. Жерар Пуле, проф. Михаел Фришенилагер, проф. Елизабет Кропфич, проф. Юлиус Хорват. Ротарианците от няколко години набират средства за пътуванията и участията на Виктор в международни конкурси, откъдето винаги се връща с награди.

Регионалният исторически музей – Пловдив, предостави залата си, известна с чудесната си акустика и атмосфера. Повече от два часа зрителите се насладиха на прекрасните изпълнения на известното мецосопрано, представила популярни арии от италиански и руски композитори от 19 Век. Истинско удоволствие за всички бяха виртуозните изпълнения на цигулка на Виктор, който впечатли особено пианиста Джо-

Вани Ферари, запечатал голяма част от представянето на талантливия ученик на видеоклипове.

На концерта присъстваха преподаватели и съученици на Виктор, както и ротарианци от четирите Ротари клуба в града. РК Пловдив-Филипол връчиха на Виктор набраните средства от ротариански инициативи. Тези пари помогнаха на младия цигулар да замине и участва в конкурс в Брюксел на 30 март заедно със своя акомпаниятор на пиано – Ирен Капеловска.

Талантът на Виктор не остана незабелязан от авторитетното жури на конкурса. Той стигна до втория кръг, където му беше присъдена първа награда. В конкурса участваха 22 много добре подготвени млади дарования.

Станимира, майката на Виктор, неотлъчен спътник във всички негови изяви, сподели възнението си в писмо до редакцията ни: „Най-силният конкурс, на който сме били досега! Днес е връчването на наградите, лично от принцеса Анна. Още не можем да повярваме, че е истина! Благодарим Ви сърдечно, че отново бяхте с нас в това изпитание!!!“

Сп. „Ротари на Балканите“

РК СТАРА ЗАГОРА – 100% ПОЛ ХАРИС ФЕЛОУ

Ротари клуб Стара Загора успя да доведе до край начинанието си за превръщане на клуба в 100% „Пол Харис Фелоу“. Последните петима от общо 35 активни членове на клуба получиха значката, която символизира наградата „Пол Харис“, на редовна сбирка на клуба на 12 март. Тя се присъжда на всеки ротарианец, подпомогнал каузите на Фондацията на РИ с повече от \$ 1000.

„Благодаря ви, че откликнахте на инициативата - заяви в препълнената зала на ресторант „Верея“ президентът на клуба Ангел Ангелов. - За мен бе изключително голяма чест тази година да връча всички тези награди „Пол Харис Фелоу“. Благодаря на всички, че успяхме да доведем начинанието до край. Тази година нашият клуб е внесъл 11 000 щ.д. във Фондация Ротари, най-активният клуб в страната сме, нека това даде пример и на други клубове в Дистрикт 2482 България“. Ангел Ангелов връчи последните значки и сертификати „Пол Харис Фелоу“ на Росен Иванов, Иван Колев, Евгени Илиев, Румен Георгиев и Емил Минчев.

На събитието присъстваха и младите приятели от Ротаракт. На 13 март преди 50 години в Северна Каролина е чартиран първият Ротаракт клуб и по традиция всяка година в Седмицата на Ротаракт младежите посещават своите партньори и спонсори. „Щастлив и горд съм, че нашата младежка програма задава стандарти, показва ни как трябва да се действа истински по ротариански - заяви Ангел Ангелов. - Те са били инициатори на много наши съвместни проекти и сега е времето да им благодарим, че ги има, че са толкова ентусиазирани и не жаят сили и енергия да помагат на обществото“. Паст президентът на Ротаракт Стара Загора Васил Демирев презентира историята на младежката програма на Ротари и не пропусна да призове всички да участват в поредната инициатива - кръводарителска акция

на младите ротарианци. Стана ясно, че старозагорският Ротаракт клуб е получил президентската грамота за 2016/2017 г., а така също и че за ДРП за 2019-2020 г. е избран Васил Демирев - член на РАК и РК Стара Загора.

На редовната сбирка на ротарианците младите старозагорски математици Ели, Станислав, Калоян и Диян, носители на медали на олимпиадата в Тайланд, споделиха радостта си и благодариха за помощта, получена от членовете на клуба, която им даде възможност да отидат в Тайланд и да представят не само Стара Загора, но и България и Европа. Те връчиха на Ротари клуб Стара Загора символичен подарък - снимка в рамка с послание, а Ангел Ангелов пък им подари шапки с логото на клуба, редом с пожелания за още много и все златни медали.

Гергана Тодорова, директор на Дневния център за деца и възрастни с увреждания, също поднесе на ротарианците сърдечни благодарности. „Партньорството ни е традиция, благодарение на вас имаме най-модерно оборудваната сензорна зала в България и работата в нея дава своите резултати, особено при децата с детска церебрална парализа и с интелектуални затруднения - заяви тя. - В практиката се оказва, че има голяма нужда и от уред за раздвижване на глезенни стави и вие откликнахте за закупуването му. Рехабилитаторите ни работят много активно с него, вече се усещат резултатите. Ползата е голяма, сърдечно благодаря! Вие сте хора с големи сърца“ - каза Гергана Тодорова, и връчи на Ротари клуб Стара Загора благодарствено писмо за съпричастността. „Искрено благодаря и от името на родителите“, подчерта тя.

Веселин Николов,
Секретар РК Стара Загора

РК НЕСЕБЪР: ЗДРАВЕЙТЕ, ПРИЯТЕЛИ!

Много често си задаваме Въпроса какво е Ротари. За мен Ротари е любов, Ротари е приятелство, Ротари е служба, отговорност, споделеност, съпричастност, доверие, отдаденост, действие, коректност, грижа, съчувствие, смиреност, дарителство, Вярa, Вдъхновение.

Всички знаем и отчитаме проблемите в Ротари, но ние, Ротари клубовете от малките градове, имаме и още един проблем – разполагаме с много по-малък ресурс, и то във всяко едно направление. Искаме да реализираме големи проекти, искаме да използваме повече Възможностите на Ротари и Фондация Ротари, но отчитаме и факта, че Въодушевляването при създаването на клубовете малко е поспаднало, Възрастта на членовете е понараснала и като цяло Външни и Вътрешни фактори Влияят за проблемите, които имаме. Проблеми има винаги и навсякъде, но когато се преодоляват с решимост, желание, отговорност и любов, тогава резултатите са удовлетворяващи и мотивиращи.

РК Несебър през тази ротарианска година направи разликата, като първо се обърнахме към себе си. Анализирахме състоянието на клуба, направихме обективни изводи и си поставихме реалистични цели.

В рамките на проекта: „Аз обичам моя клуб“ бяхме заедно на Рилските езера, на язовир Калин с Христо Христов. Благодарим на приятеля Стефан Стоянов от РК Дупница за съдействието и безрезервна помощ, благодарение на когото достигнахме най-Високия язовир на Балканите – язовир „Калин“. Незабравими ще останат емоциите от урока по латинотанци с Диди Стефанова, на боулинг със Спас и Краси Газдови, заедно бяхме на запалването на светли-

ните на Коледната елха със Страхил Станков, незабравима беше караоки емоцията с Тони (специални благодарности към АДГ Иван Иванов), засадохме Горичката на Ротари с помощта на Маги Мангулева, за Деня на театъра бяхме заедно на театър, до края на ротарианската година предстоят и още събития от проекта „Аз обичам моя клуб“ с Милчо Николов – „Зелен Балкан“, с Малина Стратиева – „Ротари и младите в Ротари“, с Нася Игнатова „Вечер на поезията“. Енергията, магията на тези сбирки ни запали за това, да генерираме нови и нови идеи, Всеки член на клуба да бъде съпричастен, да бъде активен във Всичко, което се организира от Ротари клубът, и най-Важното – във Всичко да бъдем заедно.

Ние, от Ротари клуб Несебър, сме убедени, че трябва да бъдем генератор на идеи, а реализацията им да бъде съвместно с община, училища, читалища и други организации работещи в обществена полза, съпричастни с хуманитарни, екологични, родолюбиви, научни, образователни и други проекти, насочени към общността ни.

Така със съдействието на Община Несебър, училище „Любен Каравелов“, читалищата в общината и активното участие на всички членове на клуба реализирахме проектите: „Конкурс за детска рисунка на тема, „Аз обичам моя град“ – един много успешен проект за деца от 10 до 14 години. С наградените рисунки съвместно с Община Несебър издадохме годишен календар за 2018 година. Чрез реа-

лизираните средства от продажбата на календара подпомогнахме финансово проекта ни за 3 март. Реализирахме успешно проекта: „Заедно по духовния път в Несебър“, адресиран към жителите на община Несебър за посещение на музея и реставрираните църкви в Стария град. Чрез станалия вече традиционен проект: „Ученик на пътя“ проведохме Викторина по безопасност на движението и осигурихме за поредна година светлотно-отразителни жилетки за децата от началния курс на обучение в училище „Любен Каравелов“ в Несебър. За трета поредна година организирахме „Велоразходка с Ротари“. След Коледния бал и новогодишните празници усилията ни бяха насочени към най-мощния ни проект: „Заедно, с любов към Род и Отечество“, посветен на националния ни празник 3 март и честването на 140 години от Освобождението на България. За първи път успяхме да съберем всички самодейни състави на територията на общината в национални носии на едно място, на площад „Жулиета Шишманова“ в Несебър. Въпреки лошото време, на събитието присъстваха жители и гости на общината, а ние раздадохме 500 национални знамена и 500 магнита, с които превърнахме празника в незабравимо събитие. Отзвукът беше впечатляващ, повече от седмица получавахме благодарности от присъствали на празника, един

ден, който ще остане в сърцата ни и историята на града. Подарихме на хората националния флаг, за да го отнесат в домовете си и винаги в дни на национална гордост да го развяват, защото празникът не е само 3 март, той започва от Възраждането, преминава през Априлското въстание, Шипченската епопея, 3 март, Съединението и обявяване на Независимостта на България. Празникът се превърна в един открит урок по родолюбие, националните носии изпъстриха площада, а хорото, което се изви, дълго ще се помни.

На 19 април 2018 г. се навършиха 150 години от рождението на създателя на Ротари Пол Харис, а на 20 април чествахме 17 години Ротари клуб Несебър. През тази година Ротари Интернешънъл навърши 113 години, а България отбеляза своята 140-годишнина от Освобождението. Всички тези гати ни вдъхновиха да засадим и

запечаем на бъдещите поколения „Гората на Ротари“. Събитието се проведе точно на рождения ни ден, засадохме 140 липи, написахме послание към бъдещите ротарианци, запечатахме капсула на времето която да се предава от президент на президент и да се отвори на 20 април 2051 година, когато РК Несебър ще чества своя 50-годишен юбилей. Рождения ни ден продължи с много емоции, връчихме сертификата на най-новия ни член на клуба Георги Тодоров - на 38 години, а юбилярите ни през тази ротарианска година – на 50, 60 и 70 години, получиха подаръци. За рождения си ден и ние получихме специални подаръци от АДГ Иван Иванов и кмета на община Несебър Николай Димитров, които бяха и наши гости.

С удовлетворение можем да кажем, че през тази година НИЕ НАПРАВИХМЕ РАЗЛИКАТА. Благодарим на ДГ Емил Коцев за посещението му в нашия клуб, беше полезна и незабравима среща. Гордеем се, че през тази година успяхме да бъдем сред дарителите към Фондация Ротари, получихме 2 РНГ.

„ОБИЧАМ“ И „ЗАЕДНО“ – ДВЕ ПРОСТИЧКИ, НО ВЪЛШЕБНИ ДУМИ! ЧРЕЗ ТЯХ УСПЯХМЕ ДА НАПРАВИМ РАЗЛИКАТА!

Стоянка Узунова,
президент на РК Несебър

РК СВИЩОВ ДАРИ ЛЕК АВТОМОБИЛ НА ЦЕНТЪРА ЗА ХОРА С ДЕМЕНЦИЯ В ОВЧА МОГИЛА

През 2015 година РК Свищов съвместно с РК Некертал от Швейцария и РК Вюрцбург Резиденс от Германия направи основен ремонт и реконструкция на съществуващото тогава Обществено за деца, лишени от родителски грижи към СУПЦ „Климент Охридски“. Припомняме на читателите, че стойността на проекта възлезе на 100 000 евро.

От 1 юли 2017 година Обществото е превърнато в Център за полагане на грижи за хора с деменция. Настанените получават 24-часово обслужване, като предоставяната социална услуга е най-близо до семейната среда. За настанените 30 потребители се грижи персонал, наброяващ 28 души. Средата е изключително комфортна, а грижите се полагат от квалифициран персонал.

От ръководството на Центъра постъпи молба в РК Свищов за финансова помощ за закупуване на автомобил. Ротарианците откликнаха на молбата и за няколко дни бе събрана сумата от 4200.00 лв., колкото бе необходима за целта.

Закупеният автомобил бе дарен на Община Свищов и веднага бе предоставен на Центъра за грижи за хората с деменция.

Връчването на свидетелството за дарение от страна на Община Свищов стана в тържествена обстановка лично от кмета на общината на 17 април 2018 г. Събитието бе отразено в местната преса и телевизия.

Клубът получи огромната благодарност от ръководството на Центъра за хора с деменция и Община Свищов.

Румен Йорганов,
Секретар на РК Свищов

БЛАГОТВОРИТЕЛЕН БАЛ НА РК ТЪРГОВИЩЕ

По традиция в дните около Великден Ротари клуб Търговище провежда благотворителен бал, на който се събират средства за общо-полезни инициативи. Тази година ротарианците и техните приятели дариха 12 350 лв. Строителният предприемач Тошко Райчев направи най-големите откупки от благотворителния търг с 18 предмета. Той гари 4850 лв., като стана притежател на картина маслена живопис на художника Валентин Голешев, за сумата от 3500 лв. Арендаторът Божидар Митов откупи от търга предмети за 750 лв., а бизнес дамата Зорница Зашева за 650 лв.

Президентът на клуба Атанас Цанев обяви пред гостите в ресторант „Нова Мизия“, че парите ще бъдат инвестирани в общозначими проекти за местната общност.

„Ние сме уверени, че целите които си поставяме ще бъдат постигнати, защото наши приятели от сродна организация подадоха ръка и дариха солидна сума за развитието на Търговище.

Благотворителният бал уважиха гости от Ро-

тари клубовете във Варна и Балчик, областният управител Митко Стайков, кметът на Търговище д-р Дарин Димитров, секретарят на общината Христинка Халачева и зам.-кметове.

Кольо Колев,
РК Търговище

ВСЕКИ ОТ НАС ДА ПОСАДИ ДЪРВО - ЙЪН РАЙЗЛИ

Президентът на РИ Йън Райзли предизвика Всеки Ротари клуб да направи разликата, като посади по едно дърво за Всеки от своите членове между началото на ротарианската година на 1 юли 2017 и Деня на Земята на 22 април 2018 г.

Ето защо членовете на **РК ПЛОВДИВ ИНТЕР-НЕСЪНЪЛ** отбелязаха Деня на Земята, като със своите семейства и жители на ЖР „Тракия“ в Пловдив засадиха 24 дървета от сорта червенолистна китайска слива на място, определено от общината.

РК СТАРА ЗАГОРА - БЕРОЕ реализира своя проект „Залеси днес“. В парка „Зеления клин“ на В града ротарианците засадиха прекрасни японски Вишни. Те си припомниха отговора на Пол Харис на въпроса дали е мислил, че Ротари ще прерасне в световно движение: „Когато човек засажда нищо необещаваща фиданка в ранна пролет, може ли да е сигурен, че от нея ще израсне здраво дърво? Може ли да е сигурен в това и да не се съобразява с капризите на времето и с благоразположението на съдбата? Едва като види първата пъпка, едва тогава може да мисли за бъдеща сянка.“

В отговор на призива на президента на РИ „Засади гръвче“, на 04.04.2018 г. приятелите от **РК ПОМОРИЕ** с подкрепата и съдействието на кмета на Община Поморие - Иван Алексиев, засадиха в централната градска градина 20 гръвчета.

РК ЯМБОЛ В СЛОВЕНИЯ И СЪРБИЯ

От 21 до 26 април 2018 г. Ротари клуб Ямбол организира традиционното си пролетно пътуване в Балканския регион, в чиято програма бяха планирани посещения на Ротари клубове от Дистрикт 1912 Словения и Дистрикт 2483 Сърбия и Черна гора.

Приятелските срещи започнаха на 23 април с гостуване на Ротари клуб Постойна-Церкница (Словения). Делегацията на ямболските ротарианци беше приета в конферентната зала на хотел „Крас“ в Постойна от секретаря на клуба д-р Кармен Пахор, ковчезника Милан Потужак и секретаря-елект Рок Миркович. В официалното си приветствие домакините от Словения изразиха своето външение и радост от възможността да посрещнат първите гостуващи ротарианци от България и да представят пред нас своя клуб и забележителностите на региона. Ротари клуб Постойна-Церкница е чартиран на 24.11.2016 г. и е най-младият клуб в Дистрикт 1912-Словения.

Още през 2016 година, в навечерието на Колежните празници ротарианците от Постойна и Церкница даряват чрез Центровете за социални грижи в двата града ваучери по 1500 евро, които да бъдат използвани за нуждите на социалнослаби семейства, а с награда от 2000 евро зарадвали талантиливите млади хористи от Началното училище „Йоже Крайц“ в Ракек. Срещата продължи с официална вечеря в хотел „Яма“, където в неформална обстановка ротарианците от двата клуба споделиха своя опит и плановете си за бъдещи инициативи. От наша страна беше отправена покана за гостуване в България, която беше приета с благодарност от словенските ни приятели. На 25 април 2018 г. ротарианската програма продължи в столицата на Сърбия, където беше организирана среща с приятелите от Ротари клуб Белград-Чукарица. Българската делегация беше

посрещната в хотел „Балашевич“ от Дистрикт-губернъора елект 2018-19 на Дистрикт 2483 Владимир Матич, президента на РК Белград-Чукарица 2017-18 Снежана Лекан и Вицепрезидента 2016-17 Ненад Джукович.

Във връзка с текущата работа приятелите от Сърбия с гордост ни представиха своя проект, който е спечелил Глобален грант от Фондация Ротари и предвижда оборудване на кабинети по информатика в 30 училища на територията на Сърбия и Черна гора на обща стойност 53 000 USD. Като титуляри на Глобалния грант приятелите от Ротари клуб Белград-Чукарица ще го осъществят със съдействието на приятелски клубове от Сърбия и България и в сътрудничество с Министерството на образованието, науката и технологичното развитие на Република Сърбия.

От страна на Ротари клуб Ямбол бяха представени ежегодните инициативи на клуба, свързани с подкрепа на здравеопазването, образованието и културата в града, както и проектите, презентирани културно-историческото наследство и забележителностите в Ямбол и региона, които бяха посрещнати с искрен интерес и получиха висока оценка. В тази връзка президентът на Ротари клуб Ямбол Христо Христов отправи към нашите сръбски приятели официална покана за гостуване в България и изрази нашето виждане, че задълбочаване и интензифицирането на контактите е не само в съзвучие с основните принципи на Ротари Интернешънъл, но е и верният път за постигане на истинско разбирателство и приятелство между хората на Балканския полуостров.

Д-р Красимир Пенчев,
Секретар на РК Ямбол

Членове на РК Кърджали за пореден път се включиха в инициативата Ротари за мир на Балканите. Заедно с още 309 ротарианци от 30 клуба от четири държави те се събраха на форум, организиран от РК Едирне в турския град Одрин. Традицията датира от 2000 г., когато с настъпването на новото хилядолетие, представителите на най-масовата неправителствена организация в света решават да отправят послание за мир на размирния полуостров. Домакин на първата среща е турският град Одрин. Ротарианците от Кърджали са едни от инициаторите на международните срещи Ротари за мир на Балканите. Нещо повече - през 2005 г. те са домакини. Гостите от Р Турция и Р Гърция участват в откриването на възстановения монумент на Орфей.

Тази година в Одрин имаше много силно присъствие от България. Освен членове на РК Кърджали, гостуваха ротарианци от Хасково, Пазарджик, Бургас, Айтос, Свиленград. Балканската среща за мир бе уважена от дистрикт гуверньора на Дистрикт 2420, Р Турция Каан Кобакоулу.

Форумът бе открит от президента на клуба домакин Едирне

РК КЪРДЖАЛИ ГРАДИ МОСТОВЕ НА БАЛКАНИТЕ

Исмаил Билги с думите: „Организирахме този форум за мир там, където се сливат Марица, Тунджа и Арда, защото водата ни държи живи. Трите сливащи се реки символизират приятелството между трите държави Турция, България и Гърция, които си граничат“. Той посочи, че отдавна ротарианците са прехвърляли мостове през границите. Това е така, защото основната цел на Ротари е да служи на обществото.

От името на РК Кърджали президентът Бахар Палова подчерта, че ротарианците от столицата на Източните Родопи неотклонно са подкрепяли балканските срещи за мир. Президентите на клубовете имаха възможност да си разменят флагове на клубовете и да договорят потесни връзки.

От името на РК Кърджали на домакина Исмаил Билги бе подарена книгата „Мостът“ на журналиста Георги Кулов третираща темата за приятелството между мюсюлмани и християни в Източните Родопи.

Домакините зарадваха своите гости с богата културна програма. Имаше и фолклорна програма от Турция, България и Гърция.

Ирина Георгиева, Секретар на РК Кърджали

ЗА ДОБРОТО ЗРЕНИЕ НА НАШИТЕ ДЕЦА

По повод 7 април – Световния ден на здравето, РК Смолян в партньорство с РЗИ и областната болница за поредна година организираха профилактични прегледи на децата от трета група на всички детски заведения в града. През месец март младите офталмолози д-р Петър Янев, д-р Григор Лалов и д-р Иван Георгиев прегледаха 199 деца, предимно 5-годишни, от които 94 момичета и 105 момчета. При 23% от прегледаните деца са установени отклонения, при 18% са свързани с рефракционни аномалии, с нарушено цветно зрение – при 2,5%, амблиопия (мързеливо око) – 2%, страбизъм – 0,5%. На пет деца е назначена вече корекция с очила, а 31 деца са насочени към специализирани кабинети за доуточняване. Инициативата се приема от родителите като много добра възможност за активно ранно откриване и корекция на смущения в детското зрение, които лесно могат да бъдат пропуснати. Ротарианците и медиците осъзнават профилактичните прегледи като проява на грижа за децата на Смолян.

Елена Николова, ПП на РК Смолян

БРОЙ ДО 10

На 22 април на проведеното атлетическо състезание за деца Go Kids, организирано от Маги Христова, Ротари клуб Пловдив Интернешънъл представи пред децата и родителите им своята кампания „Брой до 10“. Целта ѝ е да се повиши информираността за вредните ефекти на гнева, фаталните последици от агресивното поведение и да се засили интересът към начините за контролиране-

то му. Повече информация може да бъде открита на страницата на кампанията www.countto10.bg.

По време на състезанието приятелите от РКПИ представиха подробно своята инициатива и раздадоха стикери на всички деца, а на медалистите тениски с логото на кампанията. Известните атлети Тереза Маринова и Ива Пранджева, които участваха със собствени отбори, бяха информирани за кампанията на РК Пловдив Интернешънъл и я подкрепиха.

Димитър Пазарджиклиев,

Президент на РК Пловдив Интернешънъл

ОСЕМНАДЕСЕТИ ЗИМЕН ПРАЗНИК НА РОТАРИАНЦИТЕ В ПАМПОРОВО

За 18-и пореден път от 16 до 18 март Ротари клуб Смолян организира и проведе традиционният Вече Зимен празник за ротарианците и техните семейства в курорта Пампорово. Включиха се 195 участници от 25 Ротари клуба, един Ротаракт клуб и три Интеракт клуба.

При добра организация и слънчево време се проведе състезанието по гигантски слалом на голямата стена срещу хижа „Студенец“ в традиционните категории.

В състезанието по теглене на въже се сформираха пет отбора, като сборният отбор на домакините и гостите от Бургас победи отбора на Ротари

клуб Банско-Разлог, трети остана отборът на РК Стара Загора, следван от отборите на РК Велико Търново и РК Видин.

С грамоти бяха удостоени всички клубове, участвали в тазгодишния Зимен празник.

По време на приятелската тържествена вечеря в ресторант „Перелик“ се проведе благотворителен търг и томбола, като събраните средства в размер на 4150 лв. ще бъдат използвани в проектите за децата и младежите в неравностойно социално положение от Смолянска област.

Елена Николова, ГП на РК Смолян

RYLA - ЕМОЦИИ И НОВИ ПРИЯТЕЛСТВА

За осма поредна година РК Бургас-Пиргос и Дистрикт 2482 организираха RYLA семинар. Той се проведе от 30 март до 1 април 2018 г. в гр. Бургас. Благодарни сме на Ротари клубовете, които популяризираха семинара сред своите Интеракт и Ротаракт клубове, в следствие на което постъпиха 31 заявления за участие на млади лидери от цялата страна, от които избраните 16 взеха участие в семинара. На откриването присъстваха арх. Стефан Гевренов, президент Ротари клуб Бургас-Пиргос, АДГ Динко Димитров, Николай Николаев, секретар Ротари клуб Бургас-Пиргос. Те поздравиха младите приятели с добре дошли и им пожелаха един незабравим семинар.

Лектори на RYLA 2018 бяха: Ана Янчева – паст президент на РАК Бургас - Пиргос, Васил Василев – паст президент РАК Стара Загора, и Станислава Георгиева – РАК Бургас-Пиргос. По увлекателен начин и с много интерактивни игри лекторите презентираха основните теми на семинара като лидерство, ефективна работа в екип, комуникативни способности. В съботната вечер младежите бяха на вечеря с членове на РК Бургас-Пиргос, която протече при невероятна атмосфера и продължи, изпълнена с приятни изненади и забавления в компанията на Ротаракт.

В деня на закриването на RYLA 2018, в присъствието на ДГЕ Веско Димитров, трите отбора представиха своите финални проекти, които се отли-

чаваха с креативност и уникалност. Дистрикт гувърнорът елект поздравя младите лидери и връчи награди за успешното им участие в семинара.

За създадените приятни емоции и нови приятелства говореха сълзите в очите на раздяла на повечето участници.

Резултатът от проведения семинар пролича в голямата прегръдка на участниците и лекторите, с която захрихме семинара.

Още веднъж благодарим на всички вас, които ни изпратихте тези изключителни млади хора. Направили сте чудесен избор.

Николай Николаев,
Секретар РК Бургас-Пиргос

ЕДИНАДЕСЕТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ДИСТРИКТ 2482 БЪЛГАРИЯ

РУСЕ, ДОХОДЕН ДОМ
ЗАЛА „ЕВРОПА“
1-3 юни 2018 г.

Очакваме Ви
да направим
разликата!